

[Erhard Jakobsen]

Man kører jo en fuldstændig forskruet rig-fattig-diskussion i dette land. Som om der var så mange rige med så store indtægter, at man ved at tage fra dem kunne få et stort beløb, så man virkelig kunne gavne i bunden! Det er ganske forkert. Man ved – det bør enhver vide, der har haft med samfundsspørgsmål at gøre – at den danske indkomstfordeling er som et løg: meget tynd i spidsen, meget tyk på midten og næsten ingenting i bunden. Det er, fordi der er få i toppen, som ganske vist har meget, der er mange i bunden, men de har lidt, så det bliver heller ikke til noget, men så er der dem mellem 70.000 kr. og 170.000 kr. eller 200.000 kr., dér ligger de alle sammen. Det er dem, der skal betale alt, hvad vi står herinde i vores godhed og bevilger til forskellige samfundsgrupper. Det skal betales af dem, der ligger mellem 70.000 kr. og 200.000 kr. Det er derfor, det er så meningsløst at tale om overflytning, for hvis der skal være penge i den, så er det inden for det område, den finder sted.

Det var det, hr. Svend Auken og jeg var inde i en diskussion om. Jeg synes, det er en meget rimelig diskussion at tage op ved mange lejligheder. Selvfølgelig må vi tage noget mere hos dem, der har meget, men hvem har meget? Et ægtepar, hvor både manden og konen tjener 125.000 kr., har ikke ret meget sådan skattemæssigt set, hvorimod et ægtepar, hvor manden tjener 150.000 kr. alene, allerede er ved at blive velhavende. Og har de så oven i købet hus, kan de risikere at have formue, og så skal de have en ekstra gang. Det er alt det hysteriske ligheds- og misundelsesherseri, som har plaget dette land i årevis. Det er det, denne regering er ved at prøve at udrydde, og det tror jeg den får tilslutning til i vide kredse af befolkningen.

Endelig det sidste, som jeg tror erhvervslivet lægger stor vægt på. Vi skal ikke fra dette tings side undergrave eller svække arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet. Det er en væsentlig del af det privatkapitalistiske system, som jo 90 pct. af befolkningen i realiteten ønsker opretholdt. Det må man ikke undergrave ved, at vi herindefra griber ind med hensyn til OD- og ØD-planerne, som socialdemokraterne ved mange lejligheder har kørt frem. Hvad parterne selv kan finde ud af, er deres sag, men der skal ikke herindefra gribes ind på dette område.

Jeg synes, oppositionen må erkende, at regeringen bestemt ikke med dette har lagt op til et valg. Det kan ingen beskyldte regeringen for. Der er ikke nogen storpralende læggen frem for vælgerne, hvor store resultater vi har nået. Det vil normalt høre hjemme i et valgoplæg. Der er peget på resultater, der også er grund til at pege på, og som ingen kan bestride. Der er heller ikke en hel masse løfter, bl. a. om at afskaffe arbejdsløsheden. Det er vel ellers efterhånden kun centrumdemokraterne, der ikke har lovet vælgerne at afskaffe arbejdsløsheden, så det ville naturligt høre hjemme i et valgprogram. Endelig er der ingen voldsomme beskyldninger mod dem, man godt kunne beskyldte for en hel del. For der var ikke tale om en regering, der blev tvunget væk af nogle, der ville til. Det var en socialdemokratisk regering, der gik ganske frivilligt, fordi man ikke kunne komme igennem med de ting, man mente var nødvendige. Det er noget, enhver regering kommer ud for, også denne. Den forrige regering kunne man beskyldte for mange ting, hvis man ville spilde tiden med det. Det gør denne regering ikke. Derfor er det ikke et valgoplæg, det er et oplæg til debat, og det havde fortjent et bedre svar – ikke end hr. Svend Aukens indlæg, for det var sagligt nok, men dagsordenen er i den forbindelse som en boksehandske til et blåt øje. Det må man kunne se, men den har vel også alle chancer for at blive forkastet.

Ifølge gammel overtro betyder firkløver lykke. Det er, som om firkløverregeringen er ved at give folk troen på, at der faktisk er noget om snakken. Det er jo på alle områder gået over forventning – både de forventninger, som skeptikerne havde, og de forventninger, som sympatisørerne havde. En hidtil ukendt samarbejdsatmosfære er skabt mellem fire partier. Det har man ikke prøvet før i det danske folketing, i en sådan grad som det her finder sted, denne samarbejdsatmosfære.

Hr. Gert Petersen skal ikke gøre sig nogen som helst forhåbninger om, hvad der vil ske efter et valg, der går nogle af partierne imod, herunder mit, ifølge meningsmålinger. Vi ved nu ikke rigtig, hvor alvorligt vi skal tage dem. Det har man jo set før. Der var en meningsmåling gennem et par år, der viste, at vi røg ud, og så røg vi ind med 15 mandater. Det eksperiment kan vi da godt bære at gen-